

„Не мога да си представя света без музика“

Разговор с главния художествен ръководител и диригент на Загребската филхармония Павле ДЕШПАЙ

— Уважаеми маестро, Вие сте за първи път в нашата страна. Какви са впечатленията Ви?

— Намирам, че фестивалът е много добре организиран, атмосферата е благоприятна. Много ме радва съвместната работа с Представителния хор „Дунавски звуци“ — гласовете са хубави, добре школувани, хористите пеят с ентусиазъм. Удоволствие е да се работи със състав от такава висока класа, ето защо ще се радваме в бъдеще да го поздравим като свой гост в Загреб.

— Как оценявате факта, че именно Загребският оркестър ще закрие фестивала с гениалната Девета симфония на Бетховен?

— Ние възприемаме това като висока чест. Трябва да кажа, че в ангажиментите ни за тази година не беше предвидена интерпретация на симфонията, но след поканата от Русе я включихме допълнително в плановете си. Преди три седмици изпълнихме творбата в Загреб заедно със солистите, които ще пеят на фестивала. Успехът беше много голям.

— Бихте ли разказали накратко за ръководения от Вас оркестър?

— Оркестърът има над сто годишна история и въпреки че е променял името си, запазва традициите си. Щастие за състава е, че винаги е имал добри диригенти като Ловро Матаич и Милен Хорват, които са с европейска известност и пренасят чуждия

опит у дома. Като илюстрация на международния престиж на нашия оркестър мога да посоча последното ни турне в САЩ, където концертните турне в Карнеги хол и в Кенеди център. Нашата и чуждестранната критика изтъкват най-често дълбочината на интерпретацията, прецизността на ансамбъла, сочиненията на струните и мекия тон на духовите инструменти.

— Вашите изискванията като диригент?

— Максимална дисциплина, най-вече в отношението към ритъма, улавяне към динамиката, стремеж към красотата на тона и фразировката. Считам за важно още репертоарът да се освежи с по-малко известни произведения от миналото, както и с най-значителните творби от нашия век.

— Към кои композитори имате най-голям афинитет?

— Като повечето диригенти обичам Брамс, Бетховен и Чайковски, а специалистите ми предпочитания са към Малер, Брукнер, Прокофиев и Шостакович.

— Имате ли впечатления от българската музикална култура?

— Най-ярките ми впечатления са от българските певци. В САЩ имах щастието да дирижирам „Манон Леско“ с Райна Кабанванска. А един от най-добрите ни сопрани в Загреб е българката Венера Янева—Ивелич, с която често си сътрудничим.

— Какво представлява музиката за Вас?

— Тя е смисъл на живота ми, голяма утеха за всички световни и лични проблеми и болки. Не мога да си представя света без музиката.

Музиката помага за разбирателството в обществото. Голямо е политическото значение на обмена на творци между Изтока и Запада, особено когато той се осъществява при високо качество на изпълненията.

Оценявам като изключително положителен факт и музикалния обмен между нашите две страни. Българските творци винаги са добре дошли у нас. От друга страна, голямо е желанието ни да се представаме колкото се може често и във възможно най-добра светлина пред българската публика.